

Список посилань

1. Корній Л. Джерелознавство історії української музичної культури / НАН України. Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. К.: ІМФЕ ім. М. Т. Рильського; Ніжин: Лисенко М. М., 2019. 312 с.

2. How Chat GPT could revolutionise the music industry. URL: <https://www.comeswithfries.com/post/how-chat-gpt-could-revolutionise-the-music-industry>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-66>

КОПІЮВАННЯ ЯК МЕТОД ХУДОЖНЬОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Дяків М. В.

*кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри методики викладання образотворчого
і декоративно-прикладного мистецтва та дизайну
Навчально-науковий інститут мистецтв
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

В початковому процесі підготовки художника-педагога використовується чимало методів, що сприяють засвоєнню знань з основ рисунку, живопису, композиції, кольорознавства тощо. До одного з найдавніших методів навчання можна зачислити копіювання, яким користувались на усіх історичних етапах розвитку мистецтва. Цей спосіб набуття необхідних художніх вмінь людина застосовувала і в первісному мистецтві, так і в мистецтві епохи Відродження, а вже пізніше він увійшов в систему навчання художників у Болонській академії братів Караччі і широко використовувався, як творчий підхід у французькому мистецтві XVIII ст.

В сучасній системі художньої освіти метод «копіювання» залишається одним з найдієвіших способів передачі професійної майстерності, через освоєння композиційних, колористичних, технічних ознак твору мистецтва. У результаті копіювання студенти не тільки на теоретичному рівні пізнання, але й на практиці мають змогу

осягнути особливості стилістичної манери подачі твору мистецтва, зрозуміти та визначити етапи роботи, перейняти естетику майстра.

З приводу копіювання дослідниця Кучма Н.І. зазначає, що його можна «розглядати як лабораторію творчого досвіду, як необхідну сторону розвитку потенційних можливостей, як одну з природніх граней професійної компетенції» [1, с. 147]. Ефективність методу копіювання доводить і той факт, що він допомагає початківцям зрозуміти сутність матеріалу використаного для твору мистецтва – унаочнення як найкращий спосіб пізнання. Тому у сучасному навчанні викладачі успішно використовують його для підсилення художніх здібностей студента – відбувається засвоєння досвіду професійних художників.

В контексті дослідження важливих питань академічної доброчесності, варто зазначити, що копіювання не порушує морально-етичні авторські права. Навчальне завдання «копіювання твору мистецтва» направлене на збереження авторської ідентичності твору виконаного професійним митцем та розкриття майстерності студента передати засобами художньої виразності копію цього зображення. Подібні завдання означають методичні підходи до самостійної роботи студента в напрямку розвитку професійної творчості. Як правило студент коректно зазначає автора твору мистецтва та вихідні дані про сам твір і наголошує, що ним виконано копію. За дотриманням академічної доброчесності в свою чергу слідкує викладач, під керівництвом якого відбувається процес виконання завдання. Тому такі практичні завдання не порушують авторські права, а направлені на допомогу студентам у вивченні техніки і технології роботи в матеріалі.

Список посилань

1. Кучма Н.І. Роль сакрального мистецтва у формуванні копіювальних умінь майбутніх художників // Молодий вчений. 2021. № 12 (100). С. 145–148. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-12-100-32>